

AICHHOLZER, Georg – BURKERT, Herbert (ed.) *Public Sector Information in the Digital Age: Between Markets, Public Management and Citizens' Rights*. 1.vydání. Cheltenham, UK : Edward Elgar Publishing, 2004. 342 s., ISBN 1 84376 383 4

V současné době rychle se rozvíjející oblast tzv. informací veřejného sektoru (v anglickém jazyce Public Sector Information - PSI) neoplývá velkým množstvím kvalitních publikací, které by případného zájemce do problematiky blíže zaslály. Valná většina pramenů se skládá z šedé literatury, vydávané vesměs Evropskou komisí v podobě analytických studií v rámci její vlastní koordinační činnosti nebo dokumentů vytvořených v rámci konsorciálních mezinárodních projektů podporovaných z veřejných financí, jako je např. projekt ePSI. Další dostupné publikace pocházejí vesměs z USA, kde je ovšem situace na trhu s veřejnými informacemi diametrálně odlišná od multinárodního prostředí EU, které nás v souvislosti s informacemi veřejného sektoru primárně zajímá. A to i z perspektivy České republiky jako členského státu, který by se měl řídit společnou politikou EU právě i v oblasti informací veřejného sektoru.

Jedním z nejvýznamnějších příspěvků je anotovaný sborník vědeckých článků od 21 evropských autorů – odborníků na informace veřejného sektoru, s názvem „Public Sector Information in the Digital Age“, který byl vydán v roce 2004 a stále zůstává jedním ze základních pramenů informací o problematice dat veřejného sektoru a jejich využití v podmínkách rozvíjející se evropské informační společnosti.

Kniha se dělí celkem na 7 částí:

První část je úvodem do celé problematiky a podrobněji rozebírá základní mechanismy veřejných informací, jako je jejich právní rámec, vzrůstající zájem soukromého sektoru či možnosti dalšího směřování evropské politiky v této oblasti.

Druhá část představuje konkrétnější aspekty PSI, jako jsou otázka ochrany osobních a citlivých údajů před zneužitím či reformy chápání informací nikoliv jako majetku státu, ale suroviny, která je využitelná ku prospěchu celé společnosti. Zajímavý je pohled na budoucí právní aspekty poskytování veřejných informací v kontextu zkušeností z Norska, kde má kultura transparentnosti veřejných informací dlouhou tradici.

Třetí část se zabývá rozborem základních rozdílů mezi právním rámcem v EU a v USA, přičemž Spojené státy slouží jako základní liberální vzor pro poměrně zkontrolovanou politiku evropských národních vlád. Zajímavý je např. pohled na utváření rámce diseminační politiky informací veřejného sektoru v USA, protože něčím podobným v současné době prochází i Evropská unie.

Ekonomický pohled nabízí čtvrtá část knihy, která je zaměřena především na nejhodnotnější veřejné informace, kterými jsou veškerá prostorová data, jako jsou především geografické a meteorologické informace. V této oblasti se točí poměrně mnoho veřejných i soukromých prostředků a liberalizace celého trhu významně přispívá k rozvoji celé informační společnosti.

V následující části jsou podrobněji rozebrány základní problémy veřejných institucí jako producentů a držitelů informačního obsahu společně s pohledem koncového uživatele v šesté části knihy.

Závěrečná sedmá část obsahuje výhled do budoucnosti, která by se měla co nejvíce přiblížit současné informační politice USA.
